

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Problematika stáří a adaptace seniora v domově pro seniory

Autor práce: Leoš Kameník

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Alois Kříšťan

Datum: květen 2021

Autor si vybral téma aktuální a související s profilem studovaného oboru. V úvodní kapitole zdařile zdůvodňuje výběr tématu, jeho kontext, strukturu práce a částečně metodu. Postrádám zdroje, avšak hlavně postrádám formulaci cíle práce! V závěru úvodní kapitoly sice uvádí cíl výzkumu „zjistit jak funguje proces adaptace v domovech pro seniory...“ Nicméně není jasné kolik domovů výzkum zahrnoval, jak dalece jsou výsledky zobecnitelné; čili předpokládám, že autor chtěl zjistit proces adaptace ve vybraných domovech...

Autor v textu sice odkazuje, ale nedodrhuje přímé citace – tak např. 3. odst. S.9 je vlastně přímo opsaný z lit. v uvedeném odkazu. Takovýto přístup je nepřípustný; nekontroloval jsem celou práci, nicméně namátkou na tomto příkladu dokládám. Na druhé straně na s. 10 uvádí přímou citaci (uvozovky, kurziva) aniž by uvedl zdroj – opět nepřípustné. Na s.18 cituje Šámánkovou, ale odkazuje na Příbyla.

Autor se v textu dopouští pilných výpisků z relevantních zdrojů, nicméně bez přímé vazby k cíli práce. Například podrobný popis přípravy na stáří se týká jiného tématu, autor chce snad zkoumat adaptaci na domov seniorů, tam už přicházejí staří; čili je možné uvažovat jak zvládli přípravu na stáří, ale tato příprava sama o sobě není předmětem práce – jak to z některých podrobných úryvků vypadá. Podobně lidské potřeby asi není důvod popisovat tak podrobně obecně, stačí potřeby seniorů, anebo, když už popisuje obecně, tak ukázat, jakou roli to vše hraje ve zkoumané adaptaci. Podobně obecně kvalita života; stačilo by zúžení na předmět práce. Stejně tak nedává smysl opisování zákona o sociálních službách, vždyť řada z uvedeného se vlastně pobytové služby jakou je domov pro seniory netýká. Kapitola „adaptace“ jistě k cíli práce patří, nicméně asi není třeba v ní 4x opakovat, že nedobrovolné umístění do domova je obtížnější než dobrovolné.

Pokud se týká „praktické části“ chybí zde uvedení z kolika domovů autor vybíral, z kolika nakonec byli respondenti. Jak vybíral respondenty (o tom tam zmínka je – uvádí svá kritéria, ale není jasné, zda využil všechny, kteří je splnili, či zda a jak z nich vybíral). Pokud bylo domovů víc, zda se lišily velikostí, zda to hrálo roli? Zda hrál roli zřizovatel? V kapitole „metoda výzkumu“ je opět řada údajů obecných, na které by stačilo odkázat, není třeba

přepisovat Hendla. Nejzásadnější poznámkou k výzkumu je, že ač autor opakovaně uvádí, že kvalitativní výzkum se prokázal pro něj jako nejlépe použitelný (ovšem neuvádí žádný argument), ač uvádí řadu obecností o provádění kvalitativního výzkumu, zřejmě jej nepochopil. Pointa není jen v tom, jak jej děláme, ale co zjišťujeme. Napřed si musím uvědomit, zda zjišťuji nějakou kvalitu – a pak tedy vedu rozhovor ve kterém se k ní propracovávám; nebo zjišťuji počty – kolik, jaká část lidí zastává tu či onu kvalitu – a pak dělám zpravidla dotazníky kde se na to ptám. Jestliže autor vyhodnocuje výsledky slovy: „Většina seniorů se brání..“, „Velká část respondentů odešla“, „obě kategorie jsou vyrovnané“, „nejpočetnější skupina se dověděla“, „Většina dotázaných uvedla“, „velká část odpovídajících žila“, „Menší část uvedla“, „více respondentům vadila“, „nejčastěji zmiňovanou kategorií...“ atd. atd. – pak je zřejmé, že autor zjišťoval množství (!) čili kvantitu, mluví o kvalitativním zjišťování a zachází s ním jako z kvantitativním... což je podstatný omyl. V textu vyhodnocení není někde zřejmé, zda jde o úvahy autora či o výpovědi respondentů. Autor sice jako metodu uvádí strukturovaný rozhovor, nicméně to, co předkládá v příloze jsou odpovědi na dotazník, což opět odpovídá kvantitativnímu výzkumu

Vzhledem k tomu, že autor několikrát zdůrazňoval rozdíl mezi nedobrovolným a dobrovolným vstupem do domova, očekával jsem, že to bude tematizovat v rozhovorech; dále když psal o potřebách seniorů nezmínil se o spirituálních potřebách; dále – když jsem si pročítal rozhovory, objevilo se tam vzhledem k nabídce volnočasových aktivit – významně, že je jich až moc, že to unavuje, „aby s tím dali pokoj“ - autor toto ve vyhodnocování otázky komentuje, že všichni jsou nadmíru spokojení, rádi navštěvují... což je dle mě podivné. Pokud je pravda, co píše o principech – svobodného rozhodování, respektování klienta, proč jej tedy unavují, jinému nedají pokoj?

Některé údaje se opakují (např. že každý člověk reaguje individuálně); někde jakoby vybočoval z žánru bak. práce („a popíšu Vám ...“). V textu se objevují stylisticky nejasné věty (např. posl. odst. s.8; první odst. s.11 aj.)

Práce je jinak celkově zpracována pečlivě, s minimem překlepů, se správně uvedenými zdroji, oceňuji autorovu snahu.

Nicméně vzhledem k výše uvedeným poznámkám (především absenci jasného a zřetelného cíle, uváděním zbytečného – vzhledem k cíli – textu a nedobře uvedenému výzkumu) navrhuji známku dobře (v případě velmi zdařilé obhajoby velmi dobře).